splatnosti pojistného, t. j. od prvého dne následujícího kalendářního měsíce, ale ježto kontokorentní vyúčtování předpisu a platby pojistného pro nemocenské i invalidní pojištění působilo by nemocenským pojišťovnám i Ústřední sociální pojišťovně veliké obtíže, prohlašuje úpravu oznámenou svazům nemocenských pojišťoven výnosem ze dne 24. července 1926, číslo 660/S — 26 za závaznou pro všechny nemocenské pojišťovny.

Tím se však nevylučují ú m l u v y nemocenských pojišťoven s jednotlivými zaměstnavateli o poskytování záloh na pojistné. To platí zejména u dočasných podniků a u zaměstnavatelů v placení pojistného liknavých.

Oběžník Ústřední sociální pojišťovny č. 21 ze dne 16. října 1926 o nepřípustnosti doplňování správních orgánů nemocenských pojišťoven kooptacemi.

Podle ustanovení § 282, zákona ze dne 9. října 1924, číslo 221 Sb. z. a n. pozbyl dřívější zákon o pojišťování dělníků pro případ nemoci, jakož i zákony jej pozměňující a doplňující, a předpisy právní podle nich vydané, platnosti dnem 1. července 1926. Podle toho pozbylo platnosti i nařízení ministerstva vnitra ze dne 7. září 1914, které v § 3 připouštělo, aby občasnou kooptací doplňovala se představenstva nemocenských pokladen až do počtu stanovami předepsaného.

Není proto nadále přípustno, aby v pojišťovnách, v nichž z jakéhokoliv důvodu uvolní se některá místa zástupců zaměstnavatelů neb pojištěnců, byli na tato místa kooptováni noví členové.

Všechny po 1. červenci 1926 dosud provedené kooptace jsou neplatné a kooptovaní členové nemají práva, aby ve schůzích správních orgánů pojišťoven zúčastnili se hlasování.

Upozorňuje se, že představenstva pojišťoven jsou schopna platně se usnášeti, je-li přítomna aspoň polovice členů představenstva té které pojišťovny (viz §§ 89 a 92 vzorných stanov pro okresní nemocenské pokladny).

Stejně tak jest správní komise schopna se usnášeti, je-li přítomna aspoň polovice členů dozorčím úřadem jmenovaných.

Poklesl-li by v některých pojišťovnách počet členů představenstva nebo správní komise tak, že by dotyčný správní orgán nebyl schopen se usnášeti, budiž ihned podána zpráva Ústřední sociální pojišťovně za tím účelem, aby další správou pojišťovny mohl býti pověřen nový správní orgán, jehož jmenování přísluší Ústřední sociální pojišťovně jako dozorčímu úřadu.

V souvislosti se připomíná, že ustanovení 2. odstavce § 61 cit. zákona vztahuje se též na členy dosavadních představenstev.

Oběžník Ústřední sociální pojišťovny z 23. října 1926, č. 24, o příspěvcích k zvláštnímu mimořádnému fondu nemocenských pojišťoven.

Některé nemocenské pojišťovny bez ohledu na ustanovení §§ 157, 159 a 282 zákona z 9. října 1924, č. 221 Sb. z. a n., vybírají i po 1. červenci 1926 od všech pojištěnců zvláštní příspěvek ke zvláštnímu mimořádnému fondu zřízenému svého času podle ustanovení § 9 b) dřívějšího nemocenského zákona. Pokud nejedná se o osoby, na které se vztahuje zákon z 1. července 1926, č. 117 Sb. z. a n., jest vybírání tohoto příspěvku nepřípustné.

Pokud novými stanovami nemocenských pojišťoven nebude jinak